

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agencia Națională de
Administare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a județului Z

Str. Dimitrie Cantemir nr. 2b
Z
Tel : 0259 433 050
Fax : 0259 433 055

DECIZIA Nr. .... din 2011
privind soluționarea contestației formulate de
SC "X" SRL din Z
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Z
sub nr. Z

Direcția Generală a Finanțelor Publice Z a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală Z prin adresa nr. Z cu privire la contestația formulată de SC "X" SRL din Z, împotriva Deciziei de impunere nr. X privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală și a Raportului de inspecție fiscală nr. Z.

Obiectul contestației îl constituie măsurile dispuse de organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Z prin Decizia de impunere nr. X, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. Z, privind respingerea la rambursare a taxei pe valoarea adăugată în sumă de Z lei și plata la bugetul de stat a sumei totale de Z lei, reprezentând:

- Z lei - taxă pe valoarea adăugată;
- Z lei - majorări de întârziere aferente.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la registratura generală a Direcției Generale a Finanțelor Publice Z sub nr. Z fiind repartizată Activității de Inspecție Fiscală Z spre întocmirea dosarului și a referatului cu propuneri de soluționare.

Procedura fiind îndeplinită Direcția Generală a Finanțelor Publice Z este investită să soluționeze pe fond contestația depusă conform art. 209(1) lit. a) din Codul de procedură fiscală.

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr. X și a Raportului de inspecție fiscală nr. Z întocmite de organele de control ale Activității de Inspecție Fiscală Z, SC "X" SRL aduce următoarele argumente:

- consideră că inspectorii au stabilit în mod eronat faptul că serviciile de asistență tehnică, service calculatoare și repararea

echipamentului de calcul facturate de către SC G SRL nu sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile, fără a ține seama că aceste servicii informatice sunt destinate procesului de desfacere și etichetare a produselor pe care le fabrică societatea;

- precizează că nu are în patrimoniul său echipament informatic propriu, folosind echipamentele luate în comodat cu contractul de comodat nr. Z de la domnul S și contractul de comodat nr. Z de la doamna M;

- arată că etichetele produselor destinate exportului trebuie să fie personalizate pentru fiecare produs și beneficiar în parte, de asemenea ambalajele utilizate la export trebuie etichetate cu etichete cu cod EAN, design grafic, design logo și de branding, servicii pe care le prestează SC G SRL;

- menționează de asemenea că în luna aprilie 2011, în cadrul unei inspecții anterioare pentru rambursare de TVA organele de control care au făcut verificările au luat în considerare facturile emise de SC G SRL în acea perioadă.

În consecință, solicită admiterea contestației și anularea Deciziei de impunere nr. X și a Raportului de inspecție fiscală nr. Z.

II. Urmare a solicitării la rambursare a soldului sumei negative a taxei pe valoarea adăugată în sumă de Z lei din decontul de taxă pe valoarea adăugată cu opțiune de rambursare aferent lunii iulie 2011, înregistrat la organul fiscal sub nr. Z, prin Decizia de impunere nr. X privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. Z, organele de control din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Z au constatat că în perioada .....2011, SC "X" SRL din Z a înregistrat în evidența contabilă și a dedus TVA în sumă totală de Z lei din facturi de la SC G SRL reprezentând servicii de asistență tehnică, servicii calculatoare soft și hard, reparații monitoare, imprimante, etc., fără ca societatea să dețină în patrimoniu nici un fel de aparatură informatică.

Analizând specificul activității și anume fabricarea biscuiților și piscoturilor, s-a constatat că o pondere mare a cheltuielilor o reprezintă cele cu materiile prime, ambalaje, dar și cu etichetele achiziționate de la o altă societate (SC M SRL Z), iar serviciile de design grafic și tipărire etichete facturate de SC G Com SRL din Z nu sunt justificate în folosul operațiunilor taxabile ale societății verificate.

În baza celor constatate, organele de inspecție fiscală au stabilit că din taxa pe valoarea adăugată solicitată la rambursare în sumă de Z lei, SC "X" SRL îndeplinește condițiile legale de rambursare pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei și nu îndeplinește condițiile pentru rambursarea taxei în sumă de Z lei pe perioada .....2011, având de

plată la bugetul de stat taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei aferentă perioadei .....2011.

Pentru neplata la termen a taxei pe valoarea adăugată au calculat majorări de întârziere în sumă de Z lei pe perioada .....2011 – .....2011.

III. Având în vedere cele constatate de organele de inspecție fiscală, motivele invocate de contestatoare, precum și documentele aflate la dosarul cauzei se rețin următoarele:

SC "X" SRL cu sediul în Z, str. Z, nr. Z, jud. Z, este înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului Z sub nr. Z și are codul de înregistrare fiscală Z.

Direcția Generală a Finanțelor Publice Z este investită să se pronunțe dacă SC "X" SRL are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de Z lei aferentă unor achiziții de servicii, în condițiile în care societatea nu a putut justifica cu documente că aceste achiziții au fost destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile.

În fapt, SC "X" SRL din Z a dedus în perioada .....2011 taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei și în perioada .....2011 taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei din facturi de la SC G SRL, cu explicația "servicii pe baza contractului Z din data de ..... 2011", contract având înscris ca obiect asistență tehnică, service calculatoare soft și hard, repararea monitoarelor, imprimantelor, etc., consultanță în domeniu, fără a deține în patrimoniu niciun fel de aparatură informatică și fără să poată justifica faptul că aceste achiziții au fost destinate utilizării în folosul operațiunilor ce dau drept de deducere.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile art. 145 alin.(2) lit. a) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

"Art. 145. - (2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile; [...]",
completate cu cele ale dispozițiilor pct. 45 alin.(4) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/ 2004, cu modificările și completările ulterioare, unde se menționează:

"45. - (4) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevăzut la alin.(1) și (2) trebuie îndeplinite următoarele cerințe:

a) bunurile respective urmează a fi utilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere;

b) persoana impozabilă trebuie să dețină o factură sau un alt document legal aprobat prin care să justifice suma taxei pe valoarea adăugată aferentă bunurilor achiziționate;

c) să nu depășească perioada prevăzută la art. 147¹ alin.(2) din Codul fiscal.”

Potrivit prevederilor legale de mai sus, persoanele impozabile au dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de bunuri și servicii, dacă acestea justifică cu documente utilizarea în folosul operațiunilor sale care dau drept de deducere, nefiind suficientă prezentarea facturilor de cumpărare.

În materie, sunt aplicabile și dispozițiile pct. 48 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/ 2004, unde se specifică:

“48. Pentru a deduce cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență, sau alte prestări de servicii trebuie să se îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- serviciile trebuie să fie efectiv prestate, să fie executate în baza unui contract care să cuprindă date referitoare la prestatori, termene de execuție, precizarea serviciilor prestate, precum și tarifele percepute, respectiv valoarea totală a contractului, iar defalcarea cheltuielilor de această natură să se facă pe întreaga durată de desfășurare a contractului sau pe durata realizării obiectului contractului; prestarea efectivă a serviciilor se justifică prin: situații de lucrări, procese verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piață sau orice alte materiale corespunzătoare;

- contribuabilul trebuie să dovedească necesitatea efectuării cheltuielilor prin specificul activităților desfășurate.”

Din analiza cheltuielilor înregistrate în evidența contabilă a societății, organele de inspecție fiscală au constatat că TVA deductibilă provine în principal din facturile de cumpărări de materii prime, materiale, ambalaje, dar și etichete de la SC M SRL Z, iar pentru serviciile facturate de SC G SRL, contestatoarea nu justifică cu documente că acestea au fost destinate activității desfășurate.

Astfel, în ceea ce privește devizele de lucrări aferente facturilor de la SC G SRL, acestea cuprind diferite operațiuni cum sunt design grafic, design logo și de branding, deci altele decât cele de întreținere și reparații calculatoare, respectiv asistență în domeniul informatică, operațiuni care aproape în totalitate nu se regăsesc înscrise în obiectul de activitate din Contractul de furnizare servicii nr. G, așadar au fost prestate fără contract.

Iar, referitor la faptul că societatea utilizează calculatoare deținute în comodat, pe care le are înregistrate în contul 8031 “Imobilizări corporale luate cu chirie”, organele de inspecție fiscală arată în referatul

cu propuneri de soluționare că sumele din coloana “total sume precedente” din Balanța de verificare pe august 2011 anexată la contestație, nu coincid cu sumele preluate din iulie 2011 (Z lei față de Z lei), diferența fiind chiar rulajele conturilor Z și Z, prin urmare că sumele în cauză nu erau înregistrate în balanța contabilă anterioară.

De asemenea, privind susținerea că la o rambursare anterioară nu au fost făcute constatări pe acest aspect, organele de control menționează că în acea perioadă contestatoarea a înregistrat o singură factură de la acest furnizor în sumă de Z lei cu taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de Z lei.

Pe cale de consecință, se mențin constatările organelor de inspecție fiscală din Decizia de impunere nr. X privind respingerea la rambursare din soldul sumei negative solicitată la rambursare a taxei pe valoarea adăugată în sumă de Z lei și obligația SC “X” SRL din Z de a plăti la bugetul de stat taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei, contestația urmând să fie respinsă ca neîntemeiată.

Iar, **majorările de întârziere în sumă de Z lei** aferente taxei pe valoarea adăugată de plată pe perioada .....2011, precizăm că acestea sunt datorate potrivit principiului de drept “accesorium sequitur principale” – secundarul urmează principalul, fiind calculate ca măsură accesorie în raport cu debitul de bază, potrivit prevederilor art. 119(1) și 120(1) și (7) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și ale Ordonanței de urgență ale Guvernului nr. 88/ 2010 cu privire la stabilirea cotei majorărilor de întârziere datorate pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare.

La art. 119(1) și art. 120(1) și (7) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se arată că:

"Art. 119. - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

[...]

Art. 120. - (1) Dobânzile de întârziere se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

[...]

(7) Nivelul dobânzii este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale."

Față de cele reținute, în raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei și în temeiul art. 210(1) din Ordonanța Guvernului nr.

92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Respingerea contestației formulată de SC "X" SRL din Z, ca neîntemeiată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Z, conform procedurii legale în termenul legal prevăzut de Legea contenciosului administrativ nr. 554/ 2004.

director executiv

